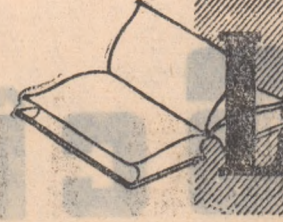

Cresc tinere talente muncitorești

LITERATURA-ARTA

Tinerii muncitori de la uzinele „Steagul Roșu” din Orașul Stalin au la îndemână numeroase mijloace pentru a petrece în chip interesant și atractiv timpul liber, pentru a-și ridica nivelul cultural-artistic și politico-ideologic. Unul din acestea care se bucură de multă prețuire în rândul tinerilor iubitori de literatură, este cercul literar „Mihail Sadoveanu”. În fiecare joi se adună la ședințele cercului un număr de tineri îndrăgostiți de arta scrisului; în jurul mesei încep discuțiile interesante și pasionante pe cele mai diferite probleme de literatură și până la urmă, cum spune și proverbul, se face lumină, fiecare participant are de învățat lucruri de preț. Munca cercului literar s-a îmbunătățit foarte mult în ultima vreme, de când e condus de comunistul Ștefanescu Constantin, un tovarăș precupț și înimos, un bun educador al tineretului. Sub îndrumarea lui, nivelul ședințelor cercului literar crește de la o săptămână la alta dându-se un ajutor de preț în creșterea tinerilor muncitori talentați dintre care unii de o valoare autentică, creștindu-se condiții pentru largirea orizontului cultural al tinerilor muncitori. Cercul literar caută să strângă legăturile cu masa de tineri muncitori, atrăgându-i în activitatea sa. Astfel, pe lângă alte acțiuni, a fost organizat un concurs-ghicitoare cu teme din opera marelui Caragiale și un important concurs literar. Acest din urmă concurs a avut un succes bine meritat, bucurându-se de participarea a numeroși tineri muncitori. Fiecare câștigător al concursului au primit nu numai însemnate premii ci și respectul și dragostea tovarășilor lor iar ecel dintre ei care nu prea activau în cadrul cercului literar au devenit frecventatori pasionați.

Printre tinerii membri ai cercului literar de la uzinele „Steagul Roșu”

știință a muncitorilor în activitatea lor cotidiană, prin mărirea producției și a productivității muncii, prin realizarea de însemnate economii și inovații. În același timp, alți tineri participanți la concurs au dovedit o justă pătrundere a fenomenelor vieții, înțelegând că rămășițele vechilor clase exploatare. În ura lor față de poporul eliberat de sub jugul lor, pun la cale fel de fel de uneltiri ticăloase încercând cu disperare, dar zadărnice, să se opună mersului nostru triumfal înainte. Asemenea lucrări sînt de pildă „Datorile” de Ștefan Breazu și mai ales interesanta scenetă a lui A. Măglașu „Misiunea F”.

Aici se redă cu un ascuțit simț dramatic încercarea unui inst-patron, devenit unealtă a imperiaștilor străini, de a incendia o întreprindere pe care o stăpînise pe vicimuri. Acțiunea lui mirsăvă este zăririi lui în care, prin strălucita sa vigoare literară, el își face educația într-un spirit sănătos de un colectiv muncitoresc.

Această justă concepție asupra a ceea ce trebuie să reflecte în primul rînd literatura, acest spirit care adevărat muncitoresc în problemele de cultură poate fi observat nu numai în lucrările deosebite ale cercului literar, ci și în felul cum se discută, principiați și tovarășește în cadrul ședințelor. Am participat și eu la o asemenea ședință. Se discuta despre două lucrări ale tov. Roșca Constantin, o poezie închinată unei demonstrații a oamenilor muncii cu prilejul unei sărbători și un poem despre „Marea Revoluție Socialistă” din Octombrie. Cu varșă și cu dragoste căutau tovarășii să valorifice ceea ce-l bun în lucrările acestea, să-l ajute pe autor să îndepărteze lipsurile versiunilor sale. La un moment dat s-a născut o discuție foarte interesantă în legătură cu prima poezie: ajunge să redai, fie și în mod colorat, aspecte de la demonstrația celor ce muncesc, fără a adînci tema, a arăta semnificația profundă a sărbătorii poporului muncitor care trăiește o viață nouă? Fără îndoială că nu. Autorul și-a însușit concluzia discuțiilor și, la întînș seară, de sugestive tovarășilor săi a hotărît să îmbunătățească poezia, făcînd să apară mai limpede, ideea că bucuria celor ce participă la demonstrație se explică în realitate prin marea realizări ale poporului condus de partid.

Fără îndoială că în cercul literar se discută și despre desăvîșirea artistică a formei, despre tehnica versului etc. Dar pozitiv este în primul rînd faptul că accentul principal cade asupra problemelor de conținut. Tovarășii Roșca a fost cel mai multumit cînd cercul și-a de cerc, care l-au ajutat atunci cînd a început să scrie poemul „Octombrie”, îndeîndu-i cărțile pe care să le citească pentru a se documenta mai bine. I-au recunoscut succesul în realizarea poemului, plasticitatea unor figuri de stil, dar i-au sugerat și să dea o împlinire mai pregnantă lucrării, nelimitîndu-se la descrierea „Mării Revoluții Socialiste”, ci arătînd și uriașul ei rol în viața popoarelor.

CE VOM CITI în „Luna prieteniei romino-sovietice”

Alături de alte manifestări estetice pe care ne abilităm de oameni muncii, Luna prieteniei romino-sovietice va prileji apariția unor cărți de valoare care aduc mesaje de preț din cultura marelui popor sovietic. Editura „Cartea Rusă” ne va pune astfel la dispoziție numeroase volume dintre care spunem cîteva mai importante. Din literatura contemporană sovietică vom avea o nouă ediție a romanului „Pe Donul liniștit” și o nouă ediție din „Pămînt deșertat” — epopea „războiului civil și ale colectivităților țesto de sub conducerea lui Mihail Solohov. După recenta „Ceri trebuie ouă!” — Ilya Ehrenburg, va fi reprezentat și cu romanul „Pe nerăsuflăte” care aduce mărturie impresionantă din perioada de început a construcției socialismului în Uniunea Sovietică, după cum romanul „Drumul spre ocean” de L. Leonov și „Timp, înainte!” de V. Kataev abordează problemele aceleiași perioade referindu-se la marea realizări din industrie. Vom mai putea citi de asemenea romanul „Înălțarea în Polonia” de L. Obolenski, „Căminul înconștient” de B. Iampolski și „Steaua polară” de N. Maric. Talentatul scriitor V. Oveșkin pe care cititorii noștri l-au apreciat mult va fi din nou prezent în librării cu nvela sa din mediul sătesc „O primăvară buclucășă”.

SOMOGYI JOZSEF „Furnalist” (sculptură) Din expoziția „Arta revoluționară maghiară”

Nu mai puțin bogat este reprezentat și compartimentul clasicilor. Semnalăm ca apariții deosebite volumul I al „Operele filozofice” de N. G. Cernișevski și primul volum din „Amintiri și cugetări” de A. I. Herjen. Vom mai putea citi de asemenea volumul II (Teatra) și volumul 12 (Poestiri) din opera marelui Tolstoi, volumul 9 al Operele lui Puștincan și volumul 7 al Operele lui Cehov. De asemenea va apărea cel de al 9-lea volum al Operele lui Gorki precum și versiuri alese de Aliser Navoi.

Jubiliarul de artă vor putea citi monografia sculptorului Sărd de I. Kolpinski, amintirile lui S. Rozenfeld despre marea cîntăreț Șaliapin și o culegere de articole alese ale genialului regizor de film S. M. Eisenstein. O foarte bine venită apariție o va constitui de asemenea însemnările memorabile ale șoferului lui Lenin, S. K. Ghik care povestește despre felul cum l-a cunoscut pe minunatul conducător în timpul celor șase ani cînd l-a servit. Sub semnătura lui Victor Vintu în volumul „La masa de lucru” pot fi citite interviuri ale unor cunoscuți scriitori sovietici ca Fedin, Ehrenburg, Leonov, Kataev, Paleovi.

Un moment din piesa „Recolta de aur” de Aurel Baranga, prezentată pe scena Teatrului Municipal din Capitală

TINERII LAUREAȚI CÎNTĂ

Primul Festival și concurs internațional „George Enescu” s-a încheiat cu un strălucit succes. Ecurile lui continua însă să răsun...

Recitalul pe care l-a dat a depășit cu mult programul anunțat intrucît a oferit nu mai puțin de 5 bisuri, la cererea unui public entuziasat. Am putut asista deci la o „Retrospectivă Voskresenski” în care figura muzică de Bach, Beethoven, Schumann, Chopin, Prokofiev, Silvestri, Espal. Și aceasta ne-a întărit încrederea în viitorul — și chiar în prezentul — acestui delicat și profund muzician, inclinat nu spre acel „big-ton” (ton mare) care este spectrul săliilor mari din vremea noastră, ci... spre muzica, spre expresia directă, spre adevărul artistic, spre dezvoltarea lumii sale bogate de idei și sentimente.

Ca o incununație a acestor concerte ale laureaților, ca o trecere spre stagniunea muzicală propriu zisă, a apărut și recitalul extraordinar dat marți seara la Ateneul R.P.R. de către pianistul chinez Li Min-Cean pe care ne-am obișnuit să-l numim „revelația concursului”. Într-adevăr Li Min-Cean a umit prin excepțional de armonioasă dezvoltare a întregii sale personalități artistice. Li Min-Cean este un virtuos care stăpînește claviatura ca un mare maestrul. În execuția lui o gamă largă poate sugera un șirag de perle prin strălucirea și perfecțiunea șlefuirii fiecărei note. De asemenea tehnica lui este desăvîșită. Dar la Li Min-Cean nu există acea particularitate de „bravură”, înfîntată la mulți alți virtuozii, aceea manifestare evidentă de „înfrîngere a dificultăților” textului. La acest mare artist s-ar părea că totul este „normal” că este deajuns să porți mina

deasupra clapelor pentru ca ele să încheie un cînt perfect. Virtuozul dispore și nu rămîne dect pe coardele pianului ci pe însuși coardele sufletului său.

Cînd li auzi pe Li Min-Cean interpretînd sonata op. 110 de Beethoven sau „Lucirile în apă” de Debussy, cînd îți dezvăluie strălucirea tocatei de Paul Constantinescu, farmecul caracteristic al variațiilor de Lui-Tuan sau complexul universal al suitei de Enescu îți dai seama că temperamentul său poetic nu este străin nici un stil, de la marșii clasici la muzicienii contemporani al căror mesaj umanist ni-l înfățișează.

El este desigur un imens talent dar nu este un caz izolat. La Moscova, Varșovia, București, Praga, pianiștii chinezi se află în primele rînduri ale concursurilor internaționale. China care fusese o mare mută în muzica din ultimul veac, renvine. Lucrul acesta apare legat de deozierea gramuzului poporului chinez care a scrutat jugul asupritorilor imperialiști și al ciankaiștilor și și-a cucerit libertatea. În acest sens și Li Min-Cean este un exemplu. Numai în anii puerii populare el a putut să studieze sistematic pianul și a avut prilejul să se ridice la acele culmi de artă care au închinat unanim. Azi talentele populare din China pot înflori în voie dăruind lumii noi comori de adevăr și frumos. Acest mesaj viu ni-l aduce și Li Min-Cean.

FR. SCHĂPIRA

Din nou despre prefețe

Nu e necesar să redemonstrăm necesitatea prefețelor, mai ales la cărțile autorilor străini traduși în românește, a acelor prefețe care să prezinte cititorului neavizat personalitatea scriitorului, care să-l ajute să înțeleagă în mod just opera acestuia, să-i explice cum interpretează el fenomenul vieții, să-l arate limitele viziunii sale. Se înțelege că într-o asemenea prefață care nu este un studiu literar de specialitate trebuie să se renunțe la amănunțitele date biografice, esențiale trebuind să-l constituie buna orientare a cititorului în lectura cărții. Din păcate unii autori de prefețe scapă din vedere, dintr-un motiv sau altul, aceste îndatoriri și scriu ca și cum ar uita că se adresează, pentru ce anume au fost solicitați, care este rolul prefeței pe care o oferă.

Iată de mult interesanta colecție „Meridiane” a Editurii de Stat pentru Literatură și Artă. Unele prefețe publicate la broșurile acestei colecții nu corespund misiunii lor. În prefața la volumul „Povestiri din Roma” al cunoscutului scriitor progresist italian Alberto Moravia, G. Lăzărescu se ocupă prea puțin de importanta problemă a conținutului șchiților și inoportabil, refiș și au ochi desul de critic drumul greu, plin de rătăcirii al scriitorului către o artă cu adevărat realistă. În loc să arate cu ascuțite lipsurile concepțiilor lui Moravia într-o anumită perioadă, prefatorul parcă fiia grăului apărare. Despre romanul „Indiferenții” el scrie obiectiv și „rece”: „A fost un roman admirabil și respingător în același timp, inteligent și inoportabil”, refiș și au praxialist, desprer și plin de neliniști”. Să ne fie cu iertare dar a spune despre o carte că e „admirabilă și respingătoare” în același timp e prea mult!

Și Madeleine Scurlat în prefața ei la volumul de schite al scriitoarei engleze Katherine Mansfield, în loc să accentueze asupra forței demascatoare a prezentării moravurilor putrede burghize, se pierde în hățișul unor considerații laterale, și scuză—de asemenea cu un argument pueril (cîtam: „Universul restrîns, în care a fost însăși silită să circule după a-gravarea bolii, nu l-a îngăduit să imortalizeze antagonismele cele mai flagrante ale societății în care trăia, sau încercările grele ale războiului, care au contribuit la subminarea sănătății ei”)—lipsa de consecvență a scriitoarei în înclinările vicilor societății, capitaliste. Este timpul ca și prefețele să constituie o preocupare a editorilor care trebuie să dea dovadă de exigență ideologică în redactarea lor.

S. VLAD

(Urmare din pag. 1-a)

să ducă o viață de desfrul, nu putea scrie o carte cu caracter educativ pentru tineret. Raymond Maufrais, în dorința de a capta cu orice preț atenția cititorului, de a-l orfer o lectură palpitantă, în același timp din lipsa unei viziuni cu adevărat științifice asupra realităților, dă o imagine deformată a vieții triburilor de indieni sălbateci, nu explică așa cum ar fi fost firesc, cauza imboldului prin exploatarea la care sînt supuși. „E interesant să cunoști triburile care locuiesc, acest înținț — amestecul de naivitate și sălbătice carei caracterizează”, se spune în prezentarea pe care o face editura acestei cărți, solidarizîndu-se în fapt cu poziția lui Maufrais deși acesta oferă un fals tablou al traiului indienilor Karaya și savații. Este un tablou pictat cu culori fîpătoare căutată exotice, care estompează rădăcinile profunde ale ca-rentelor unei societăți condamnate de istorie, societate în care un pumn de capitaliști adună bogății imense lar restul poporului — și mai ales rămășițele vechii populații băștinase se zbat în mizerie.

Dar nu numai atât. Cartea lui Maufrais face fără înconjur ofi-ciu de răspîndire a unor năru-viri putrede, face eglouli modului de viață descompus burghez, eglouli imoralității, crimei, abuzului sexual și alcoolicii. Iată cum își descrie autorul clișiva eroi: „Elipo, Paolio, Atahon, și regieșca, ca și cum ar fi ieșit pentru mine dintr-un roman de aventuri. Cu toate marile lor vicii, se purifică în fiecare dimi-

nează într-un torent de grăunțe de aur. Legea lor este a celui mai tare. Aceea a pistolului de la cingătoare. Nu se tem nici de draconi! Cred numai în norocul lor, în nimic altceva — asta e credința lor comună, și ea îi înșuflește cu sălbătice”. Nu e de mirare că Maufrais îi admiră pe acești „vajnici” minuiitori de pi-

Mai mult spirit de răspundere față de literatura destinată tineretului

stoaie, ei sînt în fond creați după chipul și asemănarea lui. Acest chip însă nu are nimic comun cu înfățișarea autorului de cărți pentru tineretul nostru și de aceea colecția „In jurul lumii” nu trebuia să publice „Aventura la Mafro Grosso”.

O altă carte care nu-și justifică apariția în cadrul colecției, este „Orașe și teatre” de Horia Deleanu. Pe de o parte ea nu corespunde tematicii colecției iar pe de altă parte are serioase vicii de concepție și realizare care o fac inapă pentru educarea justă a tinerilor. În primul rînd este scrisă într-un limbaj alambicat, păcăresc, de natură a pune o barieră între carte și citito-

rei mai puțin pregătiti. Iată un exemplu de frază aleasă la în-templare chiar din pagina întâia a cărții: „Făcînd abstracție de greutatea argumentului tehnico-contemporan — disc, magnetofon, fotografie, peluică cinematică grafică ș.a. — aproape suficient pentru infirmarea disperării sceptice, poezia spectaculoasă de

în aprecierea valorii operei de artă. El face notații fugitive despre spectacolele văzute în Germania și Italia, fără să stăruie cum ar fi trebuit asupra tematicii lor, asupra poziției autorilor și interpretilor, fără să scoată în evidență pregnant victoria realism-socialismului asupra curentelor artistice decadente.

Colecția „In jurul lumii” trebuie să-și îmbunătățească activitatea, evitînd pe viitor tipărirea unor cărți dăunătoare sau inutile ca acestea de mai sus, imbolduindu-și tematic și preocupările. În primul rînd ar trebui respectat profilul colecției (nu de a se privi intelectualității și obiectivității asupra fenomenelor cercetate, care, se înțelege, nu corespunde modului de gândire propriu tinerilor noștri înaintați). Horia Deleanu povestește în goana condelului despre orașe și teatre dar omite să explice o seamă de fapte în mod științific, marxist, încercă să discute chestiuni de artă fără a adînci problemele de conținut, hotărîtoare

VICTOR MAȘEC CHINA Știe bătă de apere!

Fîldeș pe fîldeș, degete ușoare
Trecură-n fîldeș — geniu și răbdare,
Au încrustat încete și dibace
Pagodele subțiri ca niște ace,
Inchipulnd cu trudă și migală
O lume îlipuțată, ireală;
Și fece siluetă străvezie
Inchide un izvor de măiestrie.

O, degetele-acestea inspirate
Si-au risipit sărutul peste toate —
De la desenul fin, în filigramă
La sculptoarea sașă de aramă!
Căci degete de fîldeș și răbdare
Au construit uzine și tractoare
Și degete-nvățate cu migale
Au înălțat în vad — hidrocentrale.

Fîldeș pe fîldeș, degete ușoare
Au încrustat în fîldeș cu răbdare.
Dar se preface-ură fără preget
Răbdarea închisă în ori și care deget
Cînd vînt dușman din nou se-abate iară
Voind să-nvie lanțuri sfărîmate.

Degete de fîldeș delicate
Au închis, de secole adunate
Mări de iscusință și răbdare —
Degete, ca fulgur de ușoare
Nimenea țaria nu le o sfarmă
Cînd s-au înclăștat pe-un pat de armă.
Tineretului nostru.

MANIZER Zola Kosmodemfanskafa

Disprețul față de muncă e străin moralei comuniste

Tatăl lui Gheorghe Moșneagu e un bătrîn harnic, stimat mult de către oamenii din sat pentru pașunea și dragostea cu care lucrează fierărie. Sora tinărului este căsătorită cu un om muncitor, fratele său Alexei e secretar al unei organizații de bază U.T.M., membru în comitetul comunal U.T.M., tînăr activ, cu dragoste pentru munca de organizație. Pentru aceasta despre familia Moșneagu se vorbește cu respect în comună. Despre Gheorghe, în schimb, se vorbește ca despre un lenes, ca despre un pierde-vară. De mic, Gheorghe a fost crescut răsfațat de toți ai casei, îndeplîndu-i-se toate gusturile, fără însă să i se ceară să se deprîndă și el cu munca. Mai tîrziu, tatăl i-a dat la o școală profesională, dar Gheorghe, lenesul, n-avea chef nici de învățatură. A venit acasă, fără să termine școala, a stat ce a stat, apoi i-a venit „dor de duca”. A cerut bani de la părinți, de la sora, de la Alexei și a plecat la București. După ce a împrăvit banii s-a reintors acasă. E tînăr în toată firea, puternic, plin de sănătate, dar el trîndăvește toată ziua, tîind cîmilor frunză prin sat.

Emilia Neicu are 17 ani. Tatăl ei este membru al întovărășirii agricole din Sîpote. Din zori el pleacă la muncă. Emilia însă, „fata țării”, rămîne acasă. Sătenii se agită, îi dau zor să îndeplinească lucrările agricole la timp. Emilia stă toată ziua în spatele perdelei de la geam privind șoseaua. Visează un „băiat grozav” cu care vrea să se mărite. Seara lese la șosea să alle cine se mai căsătorește, cu cine sau care față s-a mai certat cu prietenul și din ce pricină. Acasă treburile zac baltă. Ii e rușine acestei „domnișoare” să dea cu mătura prin cameră. Are miinle albe și nu vrea să și le murdărească. Tatăl ei, cînd vine de la cîmp e nevoit să și facă singur mîncare, pentru că fata lui e „prea fină” pentru a o pune la asemenea treabă.

Acasta înseamnă oare dragoste de părinte? Familia este chemată să însușească copilor dragoste și respect față de muncă, să i educe în spiritul unei înalte răspunderi față de societate. Părinții lui Gheorghe Moșneagu și ai Emiliiei Neicu au înțeles greșit rolul lor în educația acestor tineri, deschîndu-le perspectiva de a duce dezgustătoare viață de parazizi. Într-o astfel de educație nu poate fi vorba de o dragoste cu adevărat părintească. Atmosfera de alintare, adorația nechipuzită,

O PROFESIUNE EROICĂ

(Urmare din pag. 1-a)

năpustit spre șanțurile conductei. Maistrul punctului striga atunci ca un comandant pe front: „Cuiași!” După ce trecea vîrtejul băieții se scuturau de pămînt, se mai întrebau rîzînd „cum a fost” și reîncepeau lucrul.

Apoi era frigul. Un frig umed de și se lîpea mina de metalul rece. Vîntul se întîlea deseori așa de tare încît stropii de ploaie nu cădeau ci mușcau din pielea frunții și a miinii. În toții verii oamenii au aprins focul. Prin septembrie a căzut și zăpadă.

Munca naște oameni cu o structură deosebită. Pe unde au trecut, pe unde au lucrat, montorii de conducte au știut, au văzut limpede pentru ce luptă. Asta le-a dat puterea de a învinge greutățile, le-a dat această țărîe și voința de granit.

Cei mai tineri sudori, Ion Velisar, Stan Stelian, sudau conductele cap la cap. Dar cum sudau?! În vîntul și frigul inconjurător unind metalul nu numai trîncic ci și frumos. Sudurile lor erau frumoase. Sudurile lor erau frumoase. Sudurile lor erau frumoase.

Cu tractoarele în pantă, Dragu și Pantazi coborau conductele în groapă. Cîta încordare pentru a nu răsturna mașinile, pentru a lăsa conductele exact la semn! (Vîntul mișca ciriglele macaralelor ca pe niște pendule). În condițiile astea, Ion Secuiu — un copilăndu de vreo 19 ani — era cel care executa penultima operație: una cu metal grupurile de tuburi. Cei mai în vîrstă îl porecliseră „spiridușul”. Se răsuca în jurul

Ieri s-a deschis în Capitală în str. Logofătul Luca Stroici nr. 13 o expoziție de invenții și inovații, organizată de Ministerul Construcțiilor și Materialelor de Construcții și Sindicatul muncitorilor din construcții și industria materialelor de construcții.
Foto V. CHIRCEV

POSTURILE UTEMISTE DE CONTROL din sectorul socialist al agriculturii în bătălia campaniei de toamnă

P.U.C. atent la munca tuturor Patru pe hîrtie și patru... tot pe hîrtie

Insuflețind buna organizare a campaniei

Acum vreo două luni am intrat în sediul comitetului rațional U.T.M. Domnești. I-am găsit acolo aproape pe toți activiștii. În timpul discuției i-am întrebat:

— Cîte posturi utemiste de control aveți în sectorul socialist al agriculturii?

Ochi mari, priviri întrebătoare și... tăcere. Apoi cineva a înținat:

— Avem vreo opt...

— Dintre care patru pe hîrtie și patru... merg — a adăugat altul.

— Da, unul merge foarte bine — m-a asigurat tovarășul Marin Garafalde, secretar al comitetului rațional U.T.M.

— Unde se află?

— La G.A.S. Domnești.

Am plecat acolo. Secretarul organizației U.T.M. mi-a spus:

— Veniți în sediul organizației să vi-l arăt.

A scos dintr-un sertar o mapă cu un proces-verbal. Și în procesul-verbal am citit despre ședința de constituire a postului utemist de control. — De cînd a fost înființat și ce activitate a desfășurat?

— Păi, de vreo 10 zile, de cînd a fost tovarășul Garafalde pe-aci. Dar nu prea știu cu ce s-a ocupat.

După ce a aflat despre ce e vorba mi-a spus:

— Credeam că e ceva mai greu — și m-a asigurat: Vă rog să veniți peste vreo 10 zile! Atunci să vedeți...

Peste două săptămîni am venit iar aici. De cum am intrat în curtea gospodăriei m-am îndreptat direct spre gazeta postului utemist de control. Ceva, ceva se făcuse, dar foarte puțin.

— Abia am început activitatea — m-a asigurat mai apoi secretarul organizației U.T.M. Dar... mai tîrziu, dacă veniți...

M-am dus la comitetul rațional U.T.M. Tovarășul nu luseră încă nici o măsură în legătură cu posturile utemiste din agricultură dar m-au asigurat că... o să se facă.

Am fost din nou la Brănești acum cîteva zile. La sediul comitetului rațional U.T.M. n-am găsit pe nimeni. Pe teren am constatat că din cele opt posturi utemiste de control din raionul Domnești continuă să existe tot... nici unul.

Expoziția de miniaturi persane

Sub auspiciile Comisiei Naționale a R. P. Romine pentru U.N.E.S.C.O. și Institutului român pentru relațiile culturale cu străinătatea, la Galeria de artă ale Fondului Plastic din Calea Victoriei a avut loc vineri la amiază vernisajul Expoziției U.N.E.S.C.O. de reproduceri după miniaturi persane.

La deschidere au luat parte reprezentanții ai I.R.R.C.S. și ai Comisiei naționale a R.P. Romine pentru U.N.E.S.C.O., ai Comitetului Național pentru apărarea păcii din R.P. Romînă, Ligii române de prietenie cu popoarele din Asia și Africa, Ministerul

Invățămintului și Culturii, Ministerul Afacerilor Externe, artiștii plastici, ziaristi.

Expoziția cuprinde reproduceri după miniaturi de o mare înțelegere care redau scene din istoria Persiei, frontispicii lucrate cu multă migală din carnea „Șah Nameh” a mamei scriitorului persan Firdusi, frontispicii din culegera de povești intitulată „Kalila și Dimna”, miniaturi din culegerea „Mirra Gulstan”, diferite manuscrise calligrafiate și ilustrate cu artă, reproduceri după picturi murale ale palatului Cehel Sutun din Ispahan.

LUNA PRIETENIEI ROMINO-SOVIETICE

Consiliul General A. R. L. U. S. în colaborare cu Direcția Rețelei Cinematografice și Difuzării filmelor organizează de la 8—14 octombrie la cinematograful „Patria”

FESTIVALUL FILMULUI SOVIETIC

<p>0 PRODUCTIE A STUDIULUI „MOSFILM”</p> <p>SURORILE</p> <p>Prima parte a trilogiei după romanul „Calvarul” de A. N. Tolstoi cu:</p> <p>RUFINA NIFONTOVA NINA VESELOVSKAIA VADIM MEDVEDEV NICOLAI GRITENKO V. SARLAHOV Scenariul: BORIS CIRSKOV Regia: GRIGORI ROȘAL Imaginea: LEONID KOSMATOV Muzica: DMITRI KABALEVSKI</p>	<p>0 PRODUCTIE A STUDIULUI „MOSFILM”</p> <p>ANUL 1918</p> <p>PARTEA A DOUA A TRILOGIEI DUPA ROMANUL „CALVARUL” DE ALEXEI TOLSTOI</p> <p>cu</p> <p>R. NIFONTOVA N. VESELOVSKAIA V. MEDVEDEV N. GRITENKO M. BULGAKOVA V. AVDIUȘKO Scenariul: BORIS CIRSKOV Regia: GRIGORI ROȘAL Imaginea: LEONID KOSMATOV Muzica: DMITRI KABALEVSKI</p>	<p>0 PRODUCTIE A STUDIULUI „MOSFILM”</p> <p>PE DONUL LINISTIT</p> <p>cu</p> <p>ELLINA BISTRITKAIA PIOTR GLEBOV NIKOLAI KIRIENKO DANILO ILCENKO NIKOLAI SMIRNOV LIUDMILA HITIAEVA Scenariul și regia: SERGHEI GHERASIMOV după romanul cu același titlu de MIHAIL SOLOHOV Imaginea: VLADIMIR RAPOPORT Muzica: IURII LEVITIN</p>	<p>0 PRODUCTIE A STUDIULUI „MOSFILM”</p> <p>PE DONUL LINISTIT</p> <p>cu</p> <p>DANILO ILCENKO PIOTR GLEBOV NIKOLAI SMIRNOV LIUDMILA HITIAEVA N. ARHANGHELKAIA ELLINA BISTRITKAIA ZINAIDA KIRIENKO Scenariul și regia: SERGHEI GHERASIMOV după romanul cu același titlu de MIHAIL SOLOHOV Imaginea: V. RAPOPORT Muzica: IURII LEVITIN</p>	<p>0 PRODUCTIE A STUDIULUI „MOSFILM”</p> <p>PE DONUL LINISTIT</p> <p>cu</p> <p>D. ILCENKO A. FILIPPOVA P. GLEBOV L. HITIAEVA N. ARHANGHELKAIA Z. KIRIENKO E. BISTRITKAIA Scenariul și regia: SERGHEI GHERASIMOV după romanul cu același titlu de MIHAIL SOLOHOV Imaginea: V. RAPOPORT Muzica: IURII LEVITIN</p>	<p>0 PRODUCTIE A STUDIULUI „MOSFILM”</p> <p>IDIOTUL (MARIETA FILIPOVA)</p> <p>După romanul lui F. M. DOSTOIEVSKI</p> <p>cu</p> <p>I. IAKOVLEV I. BORISOVA N. PODGORNI I. PARHOMENKO L. LIUBEZNOV L. IVANOVA Scenariul și regia: I. PRIREV Operator șef: V. PAVLOV Muzica: N. KRIUKOV</p>	<p>0 PRODUCTIE A STUDIULUI „MOSFILM”</p> <p>CHI TREI DIN PADURE</p> <p>cu</p> <p>L. SMIRNOVA V. ZUBKOV M. POGORJELS Scenariul: I. OLȘANSKI și N. RUDNEV Regia: K. VOINOV Imaginea: KUZNEȚOV</p>
---	--	--	---	--	---	--

INFORMAȚII

Comitetul de radio și televiziune împreună cu Consiliul General A.R.L.U.S. organizează un concurs pentru ascultătorii sovietici ai emisiunii în limba rusă a postului de radio București.

Concursul constă din 17 întrebări privind istoria, viața politică, economică, social-culturală a țării noastre.

Ciștigătorilor acestui concurs li se vor oferi: premiul I — o călătorie turistică de 10 zile în R. P. Romînă; două premii II — cîte un covor rominesc; două premii III — discuri cu muzică populară rominescă, precum și mai multe mențiuni.

Concursul începe la 7 octombrie 1938 și se va desfășura în toată perioada Lunii prieteniei romino-sovietice.

Delegația Forțelor Armate ale R. P. Romine primită de tovarășul Mao Tze-dun

PEKIN 3 (Agerpres). — China Nouă transmite: În seara zilei de 2 octombrie, tovarășul Mao Tze-dun, președintele R. P. Chineze, a primit delegația Adunării Populare a R.P. Romine în frunte cu tov. Vilko Cervenkov, delegația militară a R.P. Romine în frunte cu tov. Baluku Bekir, delegația Forțelor Armate ale R.P. Romine în frunte cu tov. general colonel Leontin Sălajian, delegația militară a R.P. Romine în frunte cu tov. B. Dorj, delegația Consiliului Popular orășenesc al Sofiei în frunte cu tov. Kostov, delegația fizicienilor sovietici în frunte cu tov. D. V. Efrimov, delegația Asociației de prietenie sovieto-chineze în frunte cu tov. Cerednicenko și delegația Asociației de prietenie polono-chineze în frunte cu tov. Burgin.

INCIDENTE ÎN CIPRU

NICOSIA 3 (Agerpres). — În cea de-a treia zi de intrare în vigoare a planului britanic cu privire la Cipru, au continuat în întreaga insulă acțiunile populației cipriote împotriva trupelor coloniale britanice.

O demonstrație în Anglia prin care se cere acordarea drepturilor democratice pentru Cipru și reînțoarcerea arhiepiscopului Makarios.

Lucrările Adunării Generale a O.N.U.

S.U.A. și Anglia nu-și îndeplinesc obligația de a se retrage din Liban și Iordania

Cuvîntarea lui A. A. Gromiko

NEW YORK 3 (Agerpres). — TASS transmite: În ședința din după-amiaza zilei de 2 octombrie, șeful delegației sovietice, ministrul Afacerilor Externe, al U.R.S.S., A. A. Gromiko, a fost o cuvîntare în legătură cu necesitatea retragerii grăbnice a trupelor americane și engleze din Liban și Iordania. Gromiko a subliniat că în momentul de față situația internațională se caracterizează printr-o mare încordare și poartă în sine primejdia unei serioase explozii militare capabile să împingă omenirea în abisul unui război atomic distrugător. Șeful delegației sovietice a relevat că sarcina retragerii trupelor americane și engleze din Liban și Iordania, pusă de sesiunea extraordinară specială a Adunării Generale, nu a fost îndeplinită. În ciuda zarvei publicitare ridicate în jurul apropierii retragerii a trupelor, unități militare americane și engleze continuă să se afle în aceste țări. Aceasta înseamnă că primejdia pentru pace în regiunea Orientului Apropiat și Mijlociu, care a apărut în legătură cu agresivitatea S.U.A. și Angliei împotriva Iordaniei și Libanului, nu a fost de fel înlăturată. Raportul secretarului general al O.N.U. în această problemă denotă că nu există și nu poate exista loc pentru autoînștițire, deoarece S.U.A. și Anglia nu și-au îndeplinit obligațiile ce le revin conform rezoluției Adunării Generale.

A. A. Gromiko a demascat ma-

nevrele S.U.A. și Angliei care, recurgînd la diferite subterfugii înfrîze retragerea trupelor lor, intervin cu brutalitate, fără nici o jenă, în treburile interne ale Libanului și Iordaniei. Gromiko a demonstrat absurditatea argumentelor la care recurg S.U.A. și Anglia în încercările lor de a-și justifica politica intervenționistă și folosirea tacticii amînărilor și subterfugurilor.

A. A. Gromiko a arătat că orice încercări de a întârzi îndeplinirea sarcinii referitoare la retragerea grăbnică a trupelor americane și engleze din Liban și Iordania vor contraveni în mod flagrant rezoluției Adunării Generale. A. A. Gromiko a arătat că poziția S.U.A. și Angliei în această problemă oferă toate temeiurile pentru a se cere ca problema retragerii trupelor, și în consecință a înlăturării urmărilor agresivității anglo-americane în Orientul Apropiat, să fie inclusă pe ordinea de zi a sesiunii ca problemă separată, de sine stătătoare.

NEW YORK 3 (Agerpres). — În ședința plenară din după-amiaza zilei de 2 octombrie a Adunării Generale a O.N.U., după cuvîntarea rostită de conducătorul delegației sovietice, A. A. Gromiko, a luat cuvîntul delegatul S.U.A. Lodge pentru a face „scurte observații”. El a negat în mod neofondat faptul că S.U.A. au săvîrșit o agresiune trimițîndu-și trupele în Liban.

In Comitetul Economic și Financiar

NEW YORK 3 (Agerpres). — Comitetul Economic și Financiar al Adunării Generale a O.N.U. a trecut la examinarea primei probleme de pe ordinea de zi — la instituirea unui fond special pentru nevoile dezvoltării țărilor slab dezvoltate.

În ultima zi a sesiunii, țările slab dezvoltate din punct de vedere economic au luptat cu sprijinul Uniunii Sovietice și al citorva țări pentru a se crea pe lângă O.N.U. un fond pentru dezvoltarea economică a țărilor slab dezvoltate, din care s-ar putea finanța în primul rînd construcțiile industriale și alte construcții. Împotriva creării acestui fond au obiectat însă Statele Unite, Anglia și o serie de alte țări occidentale care încearcă să împiedice dezvoltarea economiei naționale a țărilor slab dezvoltate. Poziția reprezentanților S.U.A. în cadrul dezbaterilor a arătat că, cu ajutorul fondului O.N.U., ei nu vor decît să creeze condiții favorabile pentru penetrarea capitalului privat străin în țările slab dezvoltate.

Prezidentul spre examinare comitetului un proiect de rezoluție a 17 țări (Afganistan, India, Birmania, Ghana, Indonezia, R.A.U., Arabia Saudită, Irak și altele). Gopala Menon, reprezentantul S.U.A., Mansfield, a declarat chiar că fondul special „nu poate îndeplini menirea de fond pentru dezvoltarea capitală”.

Un amestec nerușinat în treburile interne ale Libanului

BEIRUT 3 (Agerpres). — În ciuda protestelor opiniei publice, ambasadorul american la Beirut, McClintock, continuă amestecul în afacerile interne ale Libanului, cîntînd prin toate mijloacele să obțină constituirea unui guvern proceduralist și menținerea trupelor americane pe teritoriul libanez. Motivul știrilor transmise de corespondentul din Beirut al agenției France Presse, ambasadorul S.U.A. a declarat că „un acord asupra retragerii trupelor americane din Liban nu va putea fi realizat decît guvernul Karami nu va reuși să obțină majoritatea parlamentară sau cel puțin nu va încerca să primească sprijinul fațanților”.

La Beirut s-a anunțat că primul ministru libanez, Rașid Karami, a refuzat invitația făcută de ambasadorul McClintock de a se întîlni la sediul ambasadei americane cu conducătorul fațanștilor, Gemayel. El a calificat această invitație drept „o imixtiune în afacerile interne ale Libanului”. Premierul libanez a avut o întrevedere cu președintele parlamentului, Oussairin, în urma căreia a declarat că nu va ezita să dizolve parlamentul dacă fațanștii și susținătorii acestuia vor intra în țară, potrivit relațiilor agențiilor de presă occidentale. La 2 octombrie s-au semnalat noi incidente la Beirut între fațanștii și forțele guvernamentale, iar fostul președinte Camille Șamun a chemat pe adepții săi să provoace un război civil.

(Urmare din pag. 1-a)

din numărul total al societăților industriale și comerciale care folosesc munca salariată, au efectuat aproape jumătate din numărul total al operațiilor de afaceri. 562 de mari trusturi își însușesc 59 la sută din totalul profiturilor realizate de toate firmele franceze. Este clar, deci, că tabloul idilic al „predomnării” întreprinderilor mici și mijlocii e o pură invenție.

În Franța de azi, cîteva unități gigantice au concentrat în mîinile lor întreaga producție industrială în numeroase ramuri industriale (producția de aluminiu, cupru, plumb, cobalt, nichel, color, nylon, cabluri electrice, carburatoare, lămpi de radio) cite unul sau două trusturi predomină într-o producție. Aceștia sînt giganții de tipul concernului Schneider, pe care ni-l descrie larg — printre altele — lucrarea „Franța și trusturile” Concernul Schneider reunește întreprinderi miniere, metalurgice, constructoare de mașini, difuzorii de mașini, de aparate și de armament de artilerie. Numărul muncitorilor pe care-i exploatează acest concern depășește 125.000 de oameni. În întreprinderile lui Wandel — un alt rege al industriei grele din Franța lucrează 85.000 de muncitori.

NEW YORK 3 (Agerpres). — În ședința din dimineața zilei de 3 octombrie a Adunării Generale a O.N.U. au luat cuvîntul delegații R.S.S. Ucrainene, Pakistanului și Greciei.

L. F. Palamarciuk, ministrul Afacerilor Externe al R.S.S. Ucrainene, a criticat vehement acțiunile S.U.A. și Angliei, care n-au îndeplinit nici pînă acum rezoluția sesiunii extraordinare a Adunării Generale și nu și-au retras trupele din Liban și Iordania. O neliniște apăsătoare pentru destinul păcii, a continuat el, provoacă și situația din Extremul Orient, creată de acțiunile agresive ale S.U.A.

Ali-Khan, șeful delegației Pakistanului, și-a consacrat o parte a cuvîntării încercărilor de a justifica participarea țării sale la blocuri agresive — S.E.A.T.O. și pactul de la Bagdad.

Averoff, ministrul Afacerilor Externe al Greciei, și-a consacrat o parte considerabilă a cuvîntării problemei Ciprului, criticînd cu asprime planul englez de rezolvare a acestei probleme.

Zboruri provocatoare ale aviației vest-germane deasupra teritoriului R. D. G.

BERLIN 3 (Agerpres). — Agenția ADN anunță că la 29 septembrie, două avioane cu reacție ale forțelor aeriene militare vest-germane au violat spațiul aerian al R.D. Germane în regiunea orașului Hildburghausen. În aceeași zi, un avion bimotor vestgerman a violat spațiul aerian al R.D.G. în regiunea Oschersleben. El a zburat deasupra teritoriului R.D.G. timp de peste 25 de minute.

Agenția ADN subliniază că zborurile provocatoare ale aviației militare N.A.T.O. deasupra teritoriului R.D.G. constituie o violare grosolană a dreptului internațional.

Provocările militare americane împotriva R. P. Chineze continuă

PEKIN 3 (Agerpres). — China Nouă transmite: Avioane militare americane au pătruns de 20 de ori în ziua de 3 octombrie deasupra apelor teritoriale chineze, și de 2 ori deasupra teritoriului Chinei continentale. Patru nave militare americane au violat apele teritoriale chineze în regiunea Tzînmindao și Matsushan. În legătură cu aceasta, purtătorul de cuvînt al Ministerului Afacerilor Externe al R.P. Chineze a declarat că guvernul chinez dă al 21-lea avertisment serioș împotriva acestor grave provocări militare comise de Statele Unite.

PEKIN 3 (Agerpres). — Agenția China Nouă anunță că avioane ale armatei populare chineze de eliberare au doborât două avioane de transport americane „C-46” aparținînd clancăiștilor. Aceste avioane care voiau să parșuteze material de război în

Dulles îi dă „asigurări” lui Cian Kai-și

WASHINGTON 3 (Agerpres). S.U.A. continuă să susțină politica agresivă și secretarul de stat Dulles nu înseamnă o schimbare a politicii americane în conflictul din Taiwan.

insula Tzînmindao s-au prăbușit — unul deasupra insulei și altul în mare.

Washington 3 (Agerpres). S.U.A. continuă să susțină politica agresivă și secretarul de stat Dulles nu înseamnă o schimbare a politicii americane în conflictul din Taiwan.

PARIS. — La 3 octombrie s-a deschis în suburbia pariziană Ivry plenary C.C. al Partidului Comunist Francez. Pe ordinea de zi a planșei figurează problema situației politice din țară după referendum. Raportul cu privire la această problemă va fi prezentat de Marcel Servin, membru în Biroul Politic al C.C. al P.C. Francez.

MOSCOW. — La 3 octombrie Teatrul Național „Ion Luca Caragiale” din București și-a început turneul la Moscova cu spectacolul „O scrisoare pierdută”.

CAIRO. — Ministerul Afacerilor Externe al R.A.U. a făcut cunoscut că R.A.U. a hotărît să recunoască oficial Republica Guineea, CONAGRY. — Adunarea Națională Constituantă a Guineei s-a

Sărbătorirea acad. Iorgu Iordan

La Preziuliul Marii Adunări Naționale a avut loc vineri la amiază solemnitatea înmînării Ordinului „Steaua Republicii Populare Romine” clasa I-a academicienului Iorgu Iordan, cu prilejul împlinirii vârstei de 70 de ani, pentru merite deosebite în activitatea științifică și didactică.

La solemnitate au participat tovarășii Ion Gheorghe Maurer, președintele Preziuliului Marii Adunări Naționale a R.P. Romine, acad. Atanase Joja, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Gheorghe Stoica, secretarul Preziuliului Marii Adunări Naționale, Pavel Tușui, șef de secție la C.C. al P.M.R., academicienii P. Constantinescu-Iasi, membru în Preziuliul Marii Adunări Naționale, I. S. Gheorghiu, vicepreședinte al Academiei R. P. Romine, Ștefan Mileu, secretar prim, V. site Malinschi, secretar prim adj. și academicienii R.P. Romine, Simion Stoilov.

Un act mîrșav „amuzamentului”

REIKJAWYK 3 (Agerpres). — TASS transmite: Serviciul islandez de pază a coastelor a anunțat că la 1 octombrie în zona de pescuit de 12 mile a Islandei au pescuit cîteva traulere engleze. Unul din acestea a pescuit sub steag sovietic. Cînd autoritățile islandeze au cerut comandantului torpilorului englez „Diana”, aflat în apropiere să explice această comportare a traulerului englez, li s-a răspuns că traulerul a ridicat steagul sovietic numai pentru a-i „amuză” pe islandezi.

RECTIFICARE

În numărul din 3 octombrie al ziarului nostru, în știrea referitoare la convocările conducătorilor R.P. Chineze cu diferiți oaspeți străini aflați la Pekin, numele conducătorului delegației politice și culturale grecești se va citi: Femos Cornaros.

Cele „200 de familii” ale Franței care urzesc din umbră

urșă posedau peste 85 la sută din capital. Manipulînd fondurile de miliarde, băncile gigantice își întînd tentaculele în toate ramurile economiei naționale. Astfel, Banca pariziano-olandeză (Banca de Paris et des Pays-Bas) — și-a plasat agenții în 190 de posturi de conducere ale societăților financiare, industriale și comerciale, în special în industria petroliferă, metalurgică și constructoare de mașini electrice. Reprezentanții casei Rothschild dețin 110 locuri în consiliile de administrație ale diferitelor companii. Acest gigantice trust financiar posedă mine de zinc și nichel, oțelării și instalații de rafinare a petrolului, căi ferate și vase maritime.

nestingherit soarta economiei naționale a Franței.

Oligarhia financiară a pus stăpînire pe postul de comandă din aparatul de stat. În capitolul „Monopoliurile și statul” autorii lucrării la care ne referim arată că „niciodată pînă acum n-a existat o asemenea dominație a băncilor asupra statului”. Se știe că actualul guvern francez e format exclusiv din reprezentanți ai grupurilor financiare cele mai influente. Primul ministru De Gaulle, care descinde el însuși dintr-o familie de industriași din Nordul Franței este legat prin rubedenie de marile concerne Wadell și Schneider care domină industria grea și de armament a Franței. Directorul lui de cabinet, Georges Pompidou, este în același timp directorul general al Băncii Rothschild-Couvent de Murville, ministrul de externe, reprezintă grupul „Union Parisienne Mirabeau” care controlează o importantă parte a finanței franceze, bănci, asigurări, metalurgie, petrol și altele. Acest grup are puține interese în colonii, dîndu-mînd compania algeriană bancară și de credit care are peste 180 de sucursale în Africa de Nord precum și marile concerne miniere care jefuiesc bogățiile Africii Negre. Louis Jacquinot, ministrul de stat, deține prin soția sa o cîmă din acțiunile faimoasei Bănci Lazare, urșă retea de participări și influențe cu mari interese actuale în petrolul saharian prin „trustul Shell” și „Compagnie française du Sahara”. Ministrul Educației Naționale, Jean Berthoin e legat direct de faimoasa „Banque de Paris et des Pays-Bas” care și are numeroase interese în Africa de Nord. Ministrul de Finanțe, Finay este omul de încredere al Consiliului Național al Patronatului francez. Jo-

seph Roos, secretar de stat al Ministerului Forțelor Armate, e director general al uzinelor „Chausson” și reprezentant al Băncii Uniunii pariziene în consiliul de conducere al societății „Ugine” la care ne referim arată că „niciodată pînă acum n-a existat o asemenea dominație a băncilor asupra statului”. Se știe că actualul guvern francez e format exclusiv din reprezentanți ai grupurilor financiare cele mai influente. Primul ministru De Gaulle, care descinde el însuși dintr-o familie de industriași din Nordul Franței este legat prin rubedenie de marile concerne Wadell și Schneider care domină industria grea și de armament a Franței. Directorul lui de cabinet, Georges Pompidou, este în același timp directorul general al Băncii Rothschild-Couvent de Murville, ministrul de externe, reprezintă grupul „Union Parisienne Mirabeau” care controlează o importantă parte a finanței franceze, bănci, asigurări, metalurgie, petrol și altele. Acest grup are puține interese în colonii, dîndu-mînd compania algeriană bancară și de credit care are peste 180 de sucursale în Africa de Nord precum și marile concerne miniere care jefuiesc bogățiile Africii Negre. Louis Jacquinot, ministrul de stat, deține prin soția sa o cîmă din acțiunile faimoasei Bănci Lazare, urșă retea de participări și influențe cu mari interese actuale în petrolul saharian prin „trustul Shell” și „Compagnie française du Sahara”. Ministrul Educației Naționale, Jean Berthoin e legat direct de faimoasa „Banque de Paris et des Pays-Bas” care și are numeroase interese în Africa de Nord. Ministrul de Finanțe, Finay este omul de încredere al Consiliului Național al Patronatului francez. Jo-

seph Roos, secretar de stat al Ministerului Forțelor Armate, e director general al uzinelor „Chausson” și reprezentant al Băncii Uniunii pariziene în consiliul de conducere al societății „Ugine” la care ne referim arată că „niciodată pînă acum n-a existat o asemenea dominație a băncilor asupra statului”. Se știe că actualul guvern francez e format exclusiv din reprezentanți ai grupurilor financiare cele mai influente. Primul ministru De Gaulle, care descinde el însuși dintr-o familie de industriași din Nordul Franței este legat prin rubedenie de marile concerne Wadell și Schneider care domină industria grea și de armament a Franței. Directorul lui de cabinet, Georges Pompidou, este în același timp directorul general al Băncii Rothschild-Couvent de Murville, ministrul de externe, reprezintă grupul „Union Parisienne Mirabeau” care controlează o importantă parte a finanței franceze, bănci, asigurări, metalurgie, petrol și altele. Acest grup are puține interese în colonii, dîndu-mînd compania algeriană bancară și de credit care are peste 180 de sucursale în Africa de Nord precum și marile concerne miniere care jefuiesc bogățiile Africii Negre. Louis Jacquinot, ministrul de stat, deține prin soția sa o cîmă din acțiunile faimoasei Bănci Lazare, urșă retea de participări și influențe cu mari interese actuale în petrolul saharian prin „trustul Shell” și „Compagnie française du Sahara”. Ministrul Educației Naționale, Jean Berthoin e legat direct de faimoasa „Banque de Paris et des Pays-Bas” care și are numeroase interese în Africa de Nord. Ministrul de Finanțe, Finay este omul de încredere al Consiliului Național al Patronatului francez. Jo-

autorii cărții la care ne referim.

O contradicție de neîmpăcat desparte olicia miliardarilor de națiunea franceză; între politica apăsătoare a monopolurilor și interesele naționale ale țării, ale poporului se cascadează o prăpastie adîncă. Sub conducerea Partidului Comunist Francez, masele muncitoare din Franța luptă împotriva politicii anti-populare a monopolurilor, pentru apărarea drepturilor și libertăților democratice, pentru pace și o viață mai bună.

Celo ce se întîmplă în aceste zile în Franța, înființarea lagărelor de concentrare, pregătirea unei lege electorale menite să înlăture aproape participarea oricărei opoziții la viitoarea Adunare Națională, emiterea unei ordonanțe acordînd Ministerului de Interne împuterniciri speciale pentru reprimarea lui poporul algerian, amenințările lui Soustelle — unul din stilpii guvernului De Gaulle — despre „punerea la respect” a comunistilor și „afuiala cu toți cei de stînga”, toate acestea arată — clar că primejdia fascismului, primejdia celei mai crîncene și mai bestiale diktatură a monopolurilor plutește deasupra Franței.

Careia „Franța și trusturile” îi ajută să-ți dai seama de unde vine grava amenințare la adresa poporului Franței. Ea îți dezvăluie dedesubturile mecanismului complicat al vieții economice a Franței ajutîndu-te astfel să înțelegi evoluția evenimentelor politice din această țară, să înțelegi atît ticăloșia pumnului de miliardari care uneltesc subjugarea totală a poporului muncitor cît și măreția luptei maselor populare din Franța conduse de comunisti pentru apărarea intereselor lor vitale.

Departele de a se lăsa înșelate de propaganda reacționară care încearcă să camufleze activitatea prădănică a trusturilor, oamenii muncii de pretutindeni urmăresc cu vigilență telurile egoiste, criminale ale monopolurilor, ele înțeleg din ce în ce mai bine că înțeleg sarcinile luptei pentru lichidarea ochișoarei domniei a capitalului financiar. Aceasta constituie una din cheziștile succesului forțelor progresului în lupta împotriva reacțiunii internaționale.